

Izaslanica **Nermina Kapetanović** uputila je tri pitanja Vijeću ministara BiH koja glase:

1. “Što znači uspostava nove koordinacije za europske integracije kada je člankom 23. Zakona o Vijeću ministara jasno definirana uloga Direkcije za europske integracije? Detaljnija odgovornost Direkcije za europske integracije u ovom kontekstu definirana je člankom 18. stavak 3. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave i Odlukom o osnivanju Direkcije za europske integracije. Znači li uspostava novog sustava koordinacije uspostavu tri direkcije za europske integracije, kako je u jučerašnjoj izjavi objavljenoj u "Oslobođenju" tražila ministrica Željka Cvijanović? Koje su prednosti, a koji nedostaci ovako radikalnih promjena? Tražiti da se ispitaju modeli prije nego što budu usvojeni, da se izjasne relevantni stručnjaci iz ovoga područja i konzultiraju prakse drugih zemalja. Koji će se mehanizam uvesti za rješavanje eventualnih problema i mogućih blokada kada dođe do razlike u mišljenjima na različitim razinama vlasti i je li uzeta u obzir brzina donošenja odluka koja je presudna u EU i u poslovima kod predlaganja buduće strukture? Ovo je u kontekstu stalnog isticanja pitanja koordinacije europskih poslova.
2. Entitetska nadležnost nad zakonodavstvom znači da će se ti zakoni harmonizirati na entitetskoj razini. To je u skladu s Ustavom, međutim što će se dogoditi ako dva entiteta ne budu usvojila zakon u istovjetnom obliku. Ako je kazna za neki prekršaj u jednom entitetu određena do razine X, a u drugom do razine Y, a oba su zakona harmonizirana s EU, jer direktive EU daju mogućnost primjene u nekim rasponima, znači li to da ćemo unutar zemlje imati pravnu nesigurnost? Što ako jedan entitet propiše da šara na automobilske gume treba biti duboka 5, a drugi entitet 6 mm. Hoćemo li mijenjati gume na Vlašiću kada krenemo iz Sarajeva u Banju Luku? Podrazumijeva li buduća struktura koordinacije zajednički rad da bi se došlo do istovjetnih rješenja ili ćemo raditi svatko u svome entitetu i kako se kome sviđa? Ovo je stvarna opasnost jer EU najčešće propisuje minimume i raspone primjene, a samo rijetko traže striktnu primjenu obrazaca koji moraju biti prepisani u domaće zakonodavstvo. Što će se učiniti u zemlji da u sustavu koordinacije ne dođe do ovakvih slučajeva?
3. Je li Direkcija za europske integracije kadrovski i stručno osposobljena da iznese sve poslove integracija? Ima li dostatan proračun? Je li kadrovski popunjena? Što se radi na edukaciji svih koji trebaju raditi na europskim poslovima? Ovo pitanje postavljam u

kontekstu boljeg razumijevanja stručne i svake druge osposobljenosti i opremljenosti onih koji bi trebali biti predvodnicima integracijskog procesa, odnosno jesmo li samo deklarativno za EU, a suštinski ne onemogućavamo da se taj posao obavlja na odgovarajući način?”